

Jarosław Dudziński
(Warszawa)

MATERIAŁY STANISŁAWA LISIECKIEGO
(1872–1960)
(III-14)

Stanisław Lisiecki urodził się 7 listopada 1872 r. w Poznaniu. Jego rodzicami byli: Teofil, z zawodu ogrodnik i Emilia z domu Łęcka.

Stanisław Lisiecki uczęszczał do szkoły powszechnej, a potem do Mariengymnasjum w Poznaniu, gdzie w marcu 1896 r. otrzymał świadectwo maturalne. Następnie studiował w Seminarium Biskupim w Poznaniu. Świecenia kapłańskie otrzymał 12 listopada 1899 r. Potem pracował jako duszpasterz w parafii Wilhelmshorst (Kleszczewo k. Poznania).

W maju 1909 r. zapisał się na Wydział Teologii Katolickiej na Uniwersytecie Wrocławskim, gdzie 4 lipca 1910 r. uzyskał stopień doktora teologii na podstawie dysertacji *Quid S. Ambsrosius de SS. Eucharistia docuerit, inquiritur*. Po ukończeniu studiów ks. dr Stanisław Lisiecki pogłębiał swoje wykształcenie. Aby uzyskać prawo wykładania języków łacińskiego i greckiego oraz religii, napisał drugą łacińską rozprawę pt. *Marcus Tullius Cicero de gloria quid docuerit* oraz zdał egzamin *pro facultate docendi* z literatury greckiej i rzymskiej (ok. 1914).

Stanisław Lisiecki rozpoczął pracę jako nauczyciel języków starożytnych i nowożytnych w Gnieźnie i Hanowerze. W tym mniej więcej czasie wystąpił ze stanu duchownego i zmienił wyznanie z katolickiego na ewangelickie. W 1921 r. ożenił się.

Po 1918 r. uczył w gimnazjum w Rogoźnie w Poznańskim, a następnie, po przeniesieniu się do Warszawy, wykładał język niemiecki w gimnazjum im. T. Reytana na początku lat 20. Uczył również w innych szkołach i na uczelniach warszawskich: języka niemieckiego w Szkole Średniej Męskiej pani S. Muszyńskiej (później przemianowana na Szkołę Handlową Męską) – do 1926 r.; był lektorem języka łacińskiego i greckiego na Wydziale Humanistycznym Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie w latach 1932–1933. Wykładał także język i literaturę niemiecką oraz francuską w Szkole Nauk Politycznych, a także łacinę i język niemiecki w zakresie rolnictwa w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego na przełomie lat 20. i 30. W marcu 1925 r. przeszedł na emeryturę, ale kontynuował pracę pedagogiczną, gdyż stanowiła ona uzupełnienie jego skromnego źródła utrzymania. Okres pracy w poszczególnych szkołach i uczelniach nie zawsze można było ustalić dokładnie, dlatego w niektórych wypadkach podany jest orientacyjnie.

W 1927 r. Stanisław Lisiecki na podstawie dysertacji *Nauka Platona o prabycie duszy* otrzymał stopień doktora filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Fundusz Kultury Narodowej planował wydanie jego pracy *Zagadnienia pedagogiczne w świetle literatury starożytnej greckiej i rzymskiej*. Na jej podstawie miał on zosta-

mianowany docentem Wolnej Wszechnicy Polskiej (1932), ale ze względu na niezrealizowanie publikacji nominacja upadła. Warto też wspomnieć, iż Stanisław Lisiecki jako filolog klasyczny był członkiem Towarzystwa Umieędzynarodowiania Łaciny.

Podczas II wojny światowej Stanisław Lisiecki mieszkał w Warszawie. Brak jednak informacji, czym się zajmował w tym okresie. Po wybuchu powstania warszawskiego był wysiedlony w sierpniu 1944 r. do przejściowego obozu w Małaszycach, a potem zamieszkał przygodnie na wsi w Świeryżu.

W 1945 r. Stanisław Lisiecki zamieszkał w Łowiczu, gdzie w tamtejszym Liceum Pedagogicznym uczył przez pięć lat języka łacińskiego oraz dodatkowo niemieckiego i francuskiego. Po skasowaniu łaciny w szkole żył w bardzo trudnych warunkach finansowych i mieszkaniowych. Wobec niskiego wymiaru emerytury Fundusz Kultury Narodowej wypłacał mu zasiłki, które jednak cofnięto w 1947 r. W latach 50. dodatkowym źródłem jego

utrzymania były prace zlecone z Polskiej Akademii Nauk. Przez cały okres powojenny bezskutecznie starał się o powrót do Warszawy.

Obok pracy dydaktycznej w gimnazjach i na uczelniach wyższych dr Lisiecki poświęcił się też pracy naukowej. Jego dorobek to kilkanaście rozpraw, prac i artykułów z zakresu filologii starożytnej (głównie greckiej). Za najbardziej znaczące należy uznać jego przekłady dzieł Platona i Arystotelesa, których dokonał, będąc na emeryturze w drugiej połowie lat 20. oraz w latach 30. Spośród tych przekładów zostało wydane tylko jedno, ale za to czołowe dzieło Platona *Rzeczpospolita (O państwie)* w 1928 r. Obok tego przekładu oraz znajdujących się w spuściźnie wiadomo, że dr Lisiecki przetłumaczył także *Polityka, Kristjasa* (przed 1932) oraz rozpoczął prace nad *Apologią* Platona. Nie wiadomo, dlaczego nie znalazły się one w spuściźnie i co się z nimi stało. Natomiast te przekłady, które znajdują się w spuściźnie, zachowały się dzięki temu, iż przed wojną złożono je w Bibliotecę Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie. Po wojnie zwrócono je tłumaczowi.

Spośród prac dr. S. Lisieckiego wydana została jego druga rozprawa doktorska *Nauka Platona o prabycie duszy* (1928), a także *Układ oraz zagadnienia w Platona Fedonie* (1927). Poza tymi pracami ukazało się drukiem kilka artykułów o Platonie i Demostenesie w „Eosie” i „Drodze” w numerach z lat 1924–1930. Reszta jego prac pozostała w rękopisie i w znacznej części przepadła bezpowrotnie. Napisane w latach 30. dwie prace: *Platon – życie i twórczość* oraz wspomniane *Zagadnienia pedagogiczne w świetle literatury starożytnej greckiej i rzymskiej* nie zostały wówczas wydane mimo zabiegów dr. Lisieckiego. Przypisywał on to niechęci profesorów Tadeusza Sinka i Stanisława Kota. Oprócz tych dwóch wcześniejszych tekstów w czasie wojny przepadło dalszych sześć prac o nowoczesnych zagadnieniach pedagogicznych. Po wojnie dr Lisiecki napisał kilka drobnych prac: *Arystoteles jako wychowawca królewicza Aleksandra Macedońskiego* (1954), *Teoria Arystotelesa o początkach świata* (1955), *Platon – Arystoteles* oraz znajdujące się w zbiorach Archiwum PAN: *Arystoteles o sposobach poznawania prawdy* (1955) i *Struktura państwa Platona* (1957).

Stanisław Lisiecki zmarł 9 czerwca 1960 r. w Łowiczu w wieku 87 lat.

Przekłady dzieł Platona i Arystotelesa zostały zakupione przez Archiwum PAN w 1955 r. Pozostałe materiały nabyto uzupełniająco: jedną pracę w 1955 r., autobiografię w 1957 oraz korespondencję z PAN – w 1960 r. Drugą pracę przekazał do Archiwum Zakład Nauk o Kulturze Antycznej PAN w 1960 r. Spuściźnie o łącznym rozmiarze 0,30 m.b. uporządkował mgr Jarosław Dudziński w latach 1990–1991. W trakcie prac porządkowych spuścizna została podzielona na cztery grupy.

W grupie I – materiałów twórcy spuścizny – podgrupę A stanowią dwie wspomniane wyżej drobne prace. S. Lisiecki przedstawia w nich syntetyczne poglądy Arystotelesa na strukturę państwa (j.a. 2). Przebija z nich duża znajomość poglądów obu wielkich filozofów, którą nabył podczas tłumaczenia ich dzieł.

Zasadnicze materiały spuścizny – podgrupa B – to przekłady 19 dialogów Platona i jemu przypisywanych oraz 3 traktatów Arystotelesa. Dr S. Lisiecki przetłumaczył je, poczynając od 1925 r. oraz w latach 30., ale nie podawał konkretnych dat. Toteż na ile to było możliwe, daty dokonania poszczególnych przekładów zostały ustalone na podstawie korespondencji i innych materiałów. Informacje te jednak nie zawsze były precyzyjne, toteż w wielu wypadkach daty są podane w większych przedziałach czasowych. Cezurą jest tu rok 1933, z którego pochodzi informacja o już przetłumaczonych dialogach. O dacie tłumaczeń traktatów Arystotelesa w latach 30. pośrednio świadczą również teczki z przedwojennym adresem S. Lisieckiego. Z tego względu nadany układ chronologiczny w ramach podziału rzeczowego jest orientacyjny i przybliżony. Jednostki zostały utworzone z poszczególnych dialogów i traktatów.

Teksty przekładów S. Lisieckiego są napisane przejrzysto, w wypadku dialogów Platona obok tekstu znajdują się objaśnienia. Często też można spotkać doklejone wstawki z poprawkami fragmentów i uzupełnieniami. Przekłady są zaopatrzone we wstępy, w których

tłumacz charakteryzuje tło historyczne i filozoficzne zagadnienia, streszcza dzieło, analizuje jego pochodzenie, autentyczność, styl, formę, treść, przedstawia bliżej postaci bohaterów dialogów, wskazuje na fragmenty godne uwagi. Podaje również informacje bibliograficzne i przypisy z komentarzami do poruszanych kwestii. Przebija z nich duża znajomość literatury przedmiotu. S. Lisiecki dla zaakcentowania treści dzieł podkreślał istotne pojęcia filozoficzne. Rękopisy dla porównania z innymi wydaniem zawierają paginację liczbowo-literową ustaloną według tradycji wcześniejszych wydań. Swych przekładów dokonywał S. Lisiecki z wydań niemieckich po łacinie i uzupełniająco z wydań niemieckojęzycznych. Dużym plusem przekładów dr. Lisieckiego jest przytaczanie oryginalnych greckich oraz łacińskich terminów i zwrotów.

Tłumacz jako „znawca Platona” (tak określił go prof. T. Sinko) głęboko wniknął w myśl autorów dzieł. O wadze tych przekładów świadczy fakt, że dr Lisiecki podejmował się przekładu dzieł trudnych i często wcześniej nie tłumaczonych na język polski. Dotyczy to *Kratylosa*, *Parmenidesa*, *Sofisty*, *Eutydem* i całości *Praw* oraz tych trzech traktatów Arystotelesa, które znajdują się w spuściźnie. W wypadku istniejących już w latach 30. polskich przekładów dialogów Platona tłumaczenia S. Lisieckiego były na ogół lepsze od wcześniejszych. Mimo jego zabiegów Polska Akademia Umiejętności nie wydała ich przed wojną. Obecnie, po ukazaniu się nowszych, dobrych przekładów dzieł Platona i Arystotelesa (m.in. pióra Władysława Witwickiego) straciły one nieco na aktualności, ale posiadają nadal wartość historyczną i świadczą o poziomie naukowym skromnego filologa klasycznego. Przekłady dr. Lisieckiego są mniej literackie, ale za to bardziej dosłowne, bliższe oryginału.

Spośród właściwych dzieł Platona znajdujących się w podgrupie a. warto zwrócić uwagę na następujące, kluczowe dla jego poglądów dialogi: *Parmenidesa* (j.a. 3), w którym zawarte są rozważania o bycie; *Teeleta* (j.a. 4), w którym znajdują się myśli o wiedzy i sposobach jej nabywania; *Sofistę* (j.a. 14), który zawiera generalną krytykę sofistyk, i *Timajosa* (j.a. 15), traktującego o filozofii przyrody. Najcenniejszym przekładem w tej podgrupie wydają się *Prawa* (j.a. 13), które dają usystematyzowany wykład Platona na temat prawodawstwa, jego źródeł, elementów i innych związanych z nimi kwestii. Pozostałe dialogi poruszają różne inne zagadnienia filozoficzne związane z naturą ludzką.

Dialogi pseudo-Platońskie – podgrupa b. – mimo że ich autentyczność jest kwestionowana, posiadają swoje znaczenie. Mają one tę wartość dla myśli platońskiej, iż interpretują dane zagadnienie w jej duchu. Do ważniejszych wśród nich zalicza się *Alkibiadesa Pierwszego* (j.a. 16), gdyż jest to dialog ogólnie wprowadzający w myśl Platona odnośnie do istoty poznania samego siebie. Znajdujące się pierwotnie razem cztery krótkie dialogi (j.a. 18–21) zostały rozdzielone i utworzono z nich osobne jednostki.

Podgrupę c. stanowią trzy traktaty Arystotelesa: *Etyka Nikomachejska* (j.a. 22), *O duszy* (j.a. 23) i *Metafizyka* (j.a. 24). W przeciwieństwie do dialogów Platona, z których każdy daje pogląd na jedno zagadnienie, te trzy dzieła sumują bogatą, złożoną wiedzę starożytnych na szereg różnych zagadnień filozoficznych, etycznych, psychologicznych, religijnych, politycznych i innych. Ze względu na ten konglomerat treści i złożoność myśli traktaty te stanowiły materiał o wiele trudniejszy do przetłumaczenia. Mimo różnych potknięć na uznanie zasługuje pionierska praca dr. Lisieckiego mająca na celu uprzystępnienie tych klasycznych dzieł.

Warto tu nadmienić, jak skomplikowane losy spotkały zwłaszcza rękopis tłumaczenia *Metafizyki*. Oddany do recenzji z myślą o wydaniu przechodził z rąk do rąk, aż trafił, tak jak pozostałe przekłady, do Biblioteki PAU w Krakowie, ale z wieloma brakami w tekście. S. Lisiecki fragmenty te uzupełnił w 1953–1954 r., a w już istniejącym tekście dokonał szeregu drobnych poprawek. Uzupełnienia te odznaczają się innym, mniejszym formatem kartek i mniej starannym charakterem pisma.

Kolejne grupy materiałów prezentują się dużo skromniej i stanowią niedużą część całej spuścizny. Grupa II – materiały działalności dr. S. Lisieckiego – zawiera pisma świadczące o współpracy organizacyjno-naukowej z placówkami Polskiej Akademii Nauk

(j.a. 25). Pisma te pomimo formalnego charakteru zawierają informacje o losach rękopisów przekładów i prac oraz dotyczą etapów pracy naukowej twórcy spuścizny w latach 50. Wieloletnią działalność dydaktyczną w szkołach i na uczelniach wyższych jedynie sygnalizuje j.a. 26. Zawiera ona m.in. uwagi z ćwiczeń filologicznych uzupełniające przekład *Praw* dr. Lisieckiego i porównujące go z greckim oryginałem i innymi tłumaczeniami.

Wśród materiałów biograficznych – grupa III – znajduje się autobiografia i zestawienie bibliografii własnych prac (j.a. 27). Życiorys, napisany przez S. Lisieckiego pod koniec życia (1957), jest jednak bardzo ogólnikowy i nie zawiera wielu istotnych szczegółów oraz dat. Jest to jednak cenna pozycja ze względu na zawarte tam informacje bibliograficzne oraz przedstawione losy prac i przekładów. Autobiografia została wyłączona z teczek nabywania spuścizny i utworzono z niej jednostkę archiwalną. Uzupełnieniem materiałów biograficznych są materiały finansowe (j.a. 28). Wynika z nich, że S. Lisiecki w ostatnich latach życia w dużej mierze utrzymywał się z prac zleconych przez Wydział I Polskiej Akademii Nauk. Świadczą o tym umowy o dzieło, rachunki i inne pisma.

Ostatnia grupa IV to nieliczna korespondencja wychodząca i wpływająca. Część tej korespondencji – dwa listy do Dyrektora Archiwum PAN i jeden do Prezesa PAN – zostały również wyłączone z teczek spuścizny i przeniesione do materiałów. Korespondencja wychodząca zawiera szersze informacje naukowe i biograficzne. Najliczniejsza jest tu korespondencja do prof. T. Sinki (5 listów), w której S. Lisiecki referował postępy swych prac nad tłumaczeniami Platona. Listy te były dołączone do przekazywanych kolejno prof. Sinki tekstów przekładów i razem z nimi trafiły do spuścizny. W trakcie porządkowania zostały one przeniesione do grupy IV. Spośród nich na uwagę zasługuje list z 15 marca 1933 r., w którym S. Lisiecki zestawiał porównawczo tytuły przetłumaczonych przez siebie dialogów Platona z tłumaczeniami W. Witwickiego i Antoniego Bronikowskiego. Zamierzeniem S. Lisieckiego było przetłumaczenie dzieł Platona w całości.

Cztery listy S. Lisieckiego z lat 1937–1938 znajdują się w spuściznie prof. Marcelego Handelsmana w Archiwum PAN (III-10). W jednym z nich pisze obszernie o sporze na tle jednej z prac z profesorami T. Sinką i S. Kotem.

Oprócz dwóch listów od Romana Ingardena brak jest korespondencji wpływającej.

Spuścizna dr. Stanisława Lisieckiego zawiera 29 jednostek i 1 aneks. W Archiwum PAN otrzymała sygnaturę III-14, w bazie szukajwarchiwach nr 137.

Źródła i bibliografia

1. *Materiały Stanisława Lisieckiego* Archiwum PAN, sygn. III-14, j. 25–29
2. *Materiały Marcelego Handelsmana*, Archiwum PAN, sygn. III-10, j. 325
3. Archiwum Archidiecezjalne w Poznaniu, sygn. KA 12 301 (metryka urodzenia)
4. Archiwum Państwowe m.st. Warszawy – Oddział w Łowiczu, Księga protokołów Rady Pedagogicznej Liceum Pedagogicznego w Łowiczu z lat 1945–1948, sygn. 8, k. 17, 24, 6, 45, 47
5. Archiwum Uniwersytetu Wrocławskiego, TK 50, TK 57, TK 84, TK 144
6. „Kwartalnik Klasyczny”, 1928, R. II, s. 212 (recenzja pracy)
7. T. Sinko, *Literatura grecka*, t. I, cz. 2, Kraków 1932, s. 611
8. *Spisy nauczycieli szkół wyższych, średnich, zawodowych, seminariów nauczycielskich oraz wykaz zakładów naukowych i władz szkolnych*, red. Z. Zagórski
– Rocznik I, Lwów – Warszawa, 1924, s. 123
– Rocznik II, Lwów – Warszawa 1926, s. 76, 244, 436
9. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, *Spis wykładów i skład osobowy w 1929/30 roku akademickim*, s. 70
10. Wolna Wszechnica Polska, *Sprawozdania z działalności za lata 1912/25 do 1932/33* (9 zeszytów)
11. Wolna Wszechnica Polska, *Składy osobowe i spisy wykładów za lata akademickie od 1924/25 do 1932/33*, s. 8 i 9 (9 zeszytów)

PRZEGLĄD ZAWARTOŚCI INWENTARZA

I. Prace twórcy spuścizny	1-24
A. Prace naukowe	1-2
B. Tłumaczenia	3-24
a. Dialogi Platona	3-15
b. Dialogi pseudo-Platońskie	16-21
c. Traktaty Arystotelesa	22-24
II. Materiały działalności twórcy spuścizny	25-26
III. Materiały biograficzne	27-28
IV. Korespondencja	29
Aneks	1

I. PRACE TWÓRCY SPUSCIZNY

A. Prace naukowe

1. *Arystoteles o sposobach poznawania prawdy*

Praca

1955, rkp., j. gr., pol., l., k. 20

2. *Struktura państwa Platona*

Praca

1957, rkp., j. gr., pol., l., k. 23

B. Tłumaczenia

a. Dialogi Platona

3. *Parmenides*

Praca, tłumaczenie

1931, rkp., j. gr., łac., niem., pol., l., sz., k. 62

4. *Teetet*

Praca, tłumaczenie

1931, rkp., j. gr., łac., pol., l., k. 67

5. *Kratylos*

Praca, tłumaczenie

1931-1932, rkp., j. gr., łac., pol., l., sz., k. 58

6. *Eutydem*

Praca, tłumaczenie

1932, rkp., j. gr., łac., pol., l., sz., k. 34

7. *Menon*

Praca, tłumaczenie

1932, rkp., j. gr., łac., pol., l., sz., k. 35

8. *Charmides*

Praca, tłumaczenie

Po 1925 – przed 1933, rkp., j. gr., pol., l., k. 23

9. *Filebos*

Praca, tłumaczenie
Po 1925 – przed 1933, rkp., j. gr., łac., pol., l., k. 61

10. *Laches*

Praca, tłumaczenie
Po 1925 – przed 1933, rkp., j. gr., pol., l., k. 25

11. *Lizys*

Praca, tłumaczenie
Po 1925 – przed 1933, rkp., j. gr., łac., pol., l., k. 21

12. *Meneksenes*

Praca, tłumaczenie
Po 1925 – przed 1933, rkp., j. gr., łac., pol., l., k. 18

13. *Prawa*

Praca, tłumaczenie
Po 1925 – przed 1933, rkp., j. gr., łac., niem., pol., l., k. 252

14. *Sofista*

Praca, tłumaczenie
Po 1925 – przed 1933, rkp., j. gr., łac., pol., l., k. 61

15. *Timajos*

Praca, tłumaczenie
Po 1925 – przed 1933, rkp., j. gr., pol., l., k. 59

b. Dialogi pseudo-Platońskie

16. *Alkibiades Pierwszy*

Praca, tłumaczenie
Po 1925 – przed 1933, rkp., j. gr., łac., pol., l., k. 39

17. *Alkibiades Drugi*

Praca, tłumaczenie
Po 1925 – przed 1933, rkp., j. gr., łac., pol., l., k. 21

18. *Hipparch*

Praca, tłumaczenie
Po 1933, rkp., j. gr., pol., l., k. 12

19. *Minos*

Praca, tłumaczenie
Po 1933, rkp., j. gr., łac., pol., l., k. 15

20. *Rywale*

Praca, tłumaczenie
Po 1933, rkp., j. gr., łac., pol., l., k. 14

21. *Teages*

Praca, tłumaczenie
Po 1933, rkp., j. gr., pol., l., k. 18

c. Traktaty Arystotelesa

22. *Etyka Nikomachejska*
Praca, tłumaczenie
Po 1933 – przed 1945, rkp., j. gr., łac., niem., pol., l., k. 163
23. *O duszy*
Praca, tłumaczenie
Po 1933 – przed 1945, rkp., j. gr., łac., niem., pol., l., k. 70
24. *Metafizyka*
Praca, tłumaczenie
Po 1933 – przed 1945, 1953–1954, rkp., j. gr., łac., niem., pol., l., k. 232

II. MATERIAŁY DZIAŁALNOŚCI TWÓRCY SPUŚCIZNY

25. Polska Akademia Nauk. Archiwum
Polska Akademia Nauk. Wydział Naukowy I
Polska Akademia Umiejętności
Korespondencja
1945– 1959, rkp., masz., l., k. 14
26. Wolna Wszechnica Polska
Plan wykładów i zajęć w semestrze letnim roku akademickiego 1926/27, notatki z
ćwiczeń filologicznych
1927, 1938, rkp., masz., masz. powiel., j. gr., pol. sz., l., k. 16

III. MATERIAŁY BIOGRAFICZNE

27. Autobiografia i zestawienie bibliografii prac własnych
1957, rkp., l., k. 5, zob. też j. 29
28. Materiały finansowe
Umowy o dzieła, pisma z Polskiej Akademii Nauk: Wydziału Naukowego I i
Archiwum
1953–1959, rkp., masz., masz. powiel., l., k. 16

IV. KORESPONDENCJA

29. Osoby i instytucje B-S
Korespondencja wychodząca i wpływająca
1930–1955, rkp., masz., k. 11, zob. aneks 1

ANEKS 1

- J. 29. Osoby i instytucje B-S
- A. Wychodząca
1. Biliński Bronisław, zastępca sekretarza Wydziału I PAN	1954	l. 1
2. Dembowski Jan, prezes PAN	1955	l. 1
3. Kolankowski Zygmunt, dyrektor Archiwum PAN	1955, 1957	l. 2
4. Sinko Tadeusz	1930–1933	l. 5
- B. Wpływająca
1. Ingarden Roman	1952	l. 2